

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Odbor památkové péče
Oddělení právní a administrativní

Vypraveno dne

21-03-2018

MHMPXP8AVRJ1

Toto rozhodnutí nabylo

právní moci dne ..... 6. 4. 2018 .....

za Magistrát hl. m. Prahy .....
.....

V Praze dne ..... 25. 4. 2018 .....

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 424548/2018

Sp. zn.:

S-MHMP 1848452/2017 Nováková

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Alena Nováková

236 002 806

Počet listů/příloh: 13/0

Datum:

14.03.2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), **rozhodl** ve společném řízení vedeném v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 ZOP, ustanovením § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), podle ustanovení § 93 a násl. ZOP a ustanovení § 67 a násl. správního řádu **t a k t o**:

.....
....., se uznává vinnou z přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) a § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterých se dopustila tím, že jako vlastník nemovitosti .....
....., ul. Nad Hlíníkem, k. ú. Košíře, Praha 5 provedla na této nemovitosti (pozemku) bez závazného stanoviska dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona (novo)stavbu tenisové haly a nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona. Stavba tenisové haly byla dokončena v září 2017.

Předmětná nemovitost se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, vyhlášeném rozhodnutím bývalého odboru kultury NVP č. j. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 o

určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje toto ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm.

Za spáchání přestupků **ukládá** MHMP OPP [REDAKCE] [REDAKCE] se sídlem Nad Hliníkem 1202/2, 150 00 Praha 5, podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 41 odst. 1 ZOP, § 46 ZOP, § 35 odst. 5 památkového zákona **správní trest úhrnné pokuty** ve výši **5 000 Kč** (slovy pět tisíc korun českých).

MHMP OPP **ukládá** [REDAKCE] [REDAKCE] povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (slovy jedentisíc korun českých) dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200001424**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí dne 2. 11. 2017, že na nemovitosti č. [REDAKCE], ul. Nad Hliníkem, k. ú. Košíře, Praha 5 byla realizována novostavba tenisové haly.

Předmětná nemovitost se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, vyhlášeném rozhodnutím bývalého odboru kultury NVP č. j. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje toto ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm. Současně se nachází na území s archeologickými nálezky.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, MHMP OPP zjistil, že vlastníkem nemovitosti [REDAKCE], k. ú. Košíře, Praha 5 je [REDAKCE] se sídlem Nad Hliníkem 1202/2, 150 00 Praha.

Totožnost vlastníka ověřil MHMP OPP výpisem z ROS (základního registru) a výpisem z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 108788.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 byl vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v ochranném pásmu památkové rezervace, povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si *předem* vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v Praze MHMP OPP. Provádění zásahů specifikovaných v citovaném ustanovení

bez závazného stanoviska MHMP OPP představuje porušení zákona, na které je pamatováno skutkovou podstatou přestupku.

Provedení nové stavby v ochranném pásmu památkové rezervace podléhá povinnosti dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona (viz výše). Tedy zamýšlené provedení nové stavby musí být posouzeno z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí v závazném stanovisku MHMP OPP vydaném dle uvedeného zákonného ustanovení na základě žádosti oprávněného subjektu (vlastníka nemovitosti), a to výhradně před provedením prací. Řízení o vydání závazného stanoviska je řízením návrhovým a závazné stanovisko k zamýšlenému provedení nové stavby dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona je ve smyslu ustanovení § 44a odst. 3 památkového zákona a ustanovení § 149 správního řádu úkonem učiněným dotčeným orgánem pro řízení vedené příslušným stavebním úřadem a jako takové je závazným podkladem pro navazující postup příslušného stavebního úřadu dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon). Až rozhodnutím místně příslušného stavebního úřadu, nebo jeho souhlasem s provedením ohlášeného záměru provést novou stavbu je založeno právo oprávněného subjektu (vlastníka) práce provést a z tohoto závazného stanoviska, resp. rozhodnutí / souhlasu vyplývá i povinnost postupovat při provádění prací, tj. při nové stavbě s tímto závazným stanoviskem, resp. rozhodnutím / souhlasem v souladu.

Ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona stanoví, že právnická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí stavbu, změnu stavby, terénní úpravy, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravu dřevin nebo udržovací práce na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 14 odst. 2 nebo nedodržuje podmínky uvedené v tomto závazném stanovisku, nejde-li o případ vyloučení povinností tohoto vlastníka (správce, uživatele) vyžádat si závazné stanovisko (§ 17).

V souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona lze za přestupek dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona uložit pokutu do 2 000 000 Kč.

Provádění stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon také v ustanovení § 22 odst. 2, které stanoví, že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Nesplnění zákonné oznamovací povinnosti stanovené v citovaném ustanovení představuje porušení zákona, na které je pamatováno skutkovou podstatou přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona stanoví, že právnická osoba se dále dopustí přestupku tím, že neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona.

V souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Prověřením spisové evidence MHMP OPP zjistil, že práce spočívající v provedení novostavby tenisové haly nebyly předmětem posouzení v procesu vydání závazného stanoviska postupem dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. S ohledem na zjištěný stav byla dle názoru MHMP OPP dána i pochybnost o splnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

Přípisem č. j. MHMP 1870192/2017, sp. zn. S-MHMP 1848452/2017 ze dne 29. 11. 2017 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd ČR v.v.i. (dále jen AV) o sdělení, zda bylo ve vztahu k předmětnému pozemku v souvislosti se stavební činností účinně povinným subjektem zákonné oznámení vůči AV ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona a dále jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 památkového zákona. Přípis MHMP OPP byl AV doručen dne 30. 11. 2017.

Dne 8. 12. 2017 bylo MHMP OPP doručeno sdělení AV č. j.: ARUP – 13049/2017 ze dne 4. 12. 2017, označené jako „Vyjádření ke stavební činnosti a výkopovým pracím na [redacted] ulice Nad Hliníkem, k. ú. Košíře, Praha 5, ochranné pásmo Pražské památkové rezervace“ k žádosti MHMP OPP. AV ve sdělení uvádí cit.: „*Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v.v.i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na výše zmíněné lokalitě. Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Na k. ú. Košíře jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do období staršího eneolitu (přesněji kultury nálevkovitých pohárů), starší a mladší doby železné, období středověku a novověku. Na základě poskytnutých informací však nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.*“

Pro důvodné podezření ze spáchání přestupků na úseku státní památkové péče, které vycházelo z výše popsanych úvah, rozhodl MHMP OPP dne 18. 12. 2017 o zahájení společného řízení o přestupcích dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) a ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona proti [redacted]

[redacted] vlastníkovi nemovitosti [redacted] ul. Nad Hliníkem, k. ú. Košíře, Praha 5 (dále jen obviněná či účastník řízení). V oznámení o zahájení řízení popsal MHMP OPP skutek, o němž se vede řízení, následovně: provedení novostavby tenisové haly na nemovitosti – pozemku v ochranném pásmu památkové rezervace bez závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 památkového zákona a nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 památkového zákona.

Oznámení o zahájení řízení bylo obviněné doručeno dne 27. 12. 2017 a tímto dnem bylo řízení o přestupcích zahájeno.

MHMP OPP neshledal nezbytným v dané věci nařídít ústní jednání, ale v oznámení o zahájení řízení obviněnou poučil, že má právo žádat, aby bylo ústní jednání nařízeno. Obviněná o nařízení ústního jednání nežádala.

K oznámení o zahájení řízení se obviněná vyjádřila přípisem datovaným 4. 1. 2017 (písařská chyba), který byl MHMP OPP doručen dne 4. 1. 2018. Ve vyjádření požádala o prodloužení lhůty pro vyjádření ke skutečnostem kladeným obviněné za vinu. Přípisem č. j. MHMP 72443/2018, sp. zn. S-MHMP 1848452/2017 ze dne 15. 1. 2018 MHMP OPP v rámci dobré správy a zajištění práva obviněné na obhajobu vyhověl žádosti obviněné a stanovil lhůtu pro vyjádření do 30 dnů od doručení přípisu MHMP. Přípis byl obviněné doručen dne 22. 1. 2018.

Dne 12. 2. 2018 bylo MHMP OPP doručeno vyjádření právnické osoby [REDAKCE] (dále jen zástupce), která zastupuje obviněnou na základě plné moci ze dne 3. 1. 2018, která je součástí spisového materiálu ve věci. Zástupce ve vyjádření zejména uvedl, že cit.: *„Tenisová hala byla vystavěna na místě tenisových kurtů zbudovaných v 70. letech minulého století, resp. na místě sezónní nafukovací haly zřizované nad tenisovými kurty pravidelně v zimním období. .... Základy pro kotvení nafukovací haly a konstrukci zavětrování pak vznikly následně, v 90. letech minulého století. Projektová dokumentace tenisové haly byla projednána ve sloučeném územním a stavebním řízení, územní rozhodnutí a stavební povolení nabylo právní moci dne 27. 2. 2015. Další stavební úpravy byly projednány v řízení o změně stavby před jejím dokončením a rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 9. 2017. Stavba byla dokončena v září 2017, závěrečná kolaudační prohlídka proběhla dne 10. 10. 2017, souhlas s uvedením do užívání byl vydán dne 31. 10. 2017. Stavebník nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 památkového zákona. V této situaci považujeme za nejpodstatnější shromáždit informace o tom, jakému poškození mohlo výstavbou objektu tenisové haly dojít. Toto šetření jsme rozdělili na dvě části. První posouzení jsme věnovali porovnání rozsahu historických základových konstrukcí ... a základů pro nově budovaný objekt. Objekt tenisové haly se s původní stavbou kryje v 70% rozsahu podzemních konstrukcí, nacházejících se však ve 100% v novodobých navážkách uměle upravovaného terénu v druhé polovině minulého století. Druhou část šetření jsme věnovali ověření možného výskytu archeologických nálezů a potenciálu místa pro případný ZAV. V tomto ohledu jsme se obrátili přímo na ústřední archeologické pracoviště – Archeologický ústav AV ČR, který ... vypracoval „Studii archeologických rizik“ předmětné lokality, který přikládáme. Stavebník nemovitosti nepopírá pochybení, kterého se dopustil ... stalo se tak nedopatřením ...“.* K vyjádření je přiložena Studie archeologických rizik: Tenisový areál Motol – tenisová hala, [REDAKCE] zpracovatel: [REDAKCE], Zprávu kontroloval a schválil: [REDAKCE], Archeologický ústav AV ČR, Praha v.v.i., Letenská 4, 118 01 Praha 1, datum zpracování: 7. 2. 2018 (dále jen Studie).

Výše zmíněná Studie je součástí spisového materiálu a MHMP OPP ji hodnotí v rámci řízení jako významný důkazní prostředek. Ve Studii je vysloven závěr, že cit.: „*Hodnocený prostor byl zařazen do zóny III a stupně 3 v rámci stupnice rizikovitosti výskytu archeologických situací, tedy do kategorie vykazující nízkou pravděpodobnost výskytu archeologických situací.*“ V případě splnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona by byl doporučen archeologický výzkum formou dohledu za maximální částku 5 270 Kč.

MHMP OPP konstatuje, že obviněné bylo umožněno uplatnit svá procesní práva v rámci vedeného společného řízení v plném rozsahu. Již v oznámení o zahájení řízení byla obviněná poučena o svých právech i o skutečnosti, že po provedeném řízení je MHMP OPP oprávněn uložit v daném případě správní trest pokuty v souladu s ustanovením § 41 odst. 1 ZOP až do výše 4 000 000 Kč a že při stanovení výše pokuty MHMP OPP přihlédně zejména k povaze a závažnosti posuzovaných přestupků a k polhčujícím či přitěžujícím okolnostem (§ 38, § 39 a § 40 ZOP). Byla poučena o právu navrhnout důkazy, vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí, o právu činit návrhy, nahlížet do spisu. Obviněná svých procesních práv využila.

MHMP OPP ukončil provádění dokazování a o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, uplatnit k nim námitky, informoval zástupce obviněné přípisem ze dne 2. 3. 2018, který mu byl doručen dne 5. 3. 2018. MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněné umožněno, aby se k věci vyjádřila v souladu s ustanovením § 36 odst. 1, 3 a § 38 odst. 1 správního řádu.

Přestupky, které spáchala obviněná, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče. MHMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona i intenzitu porušení rozhodnutí bývalého odboru kultury NVP č. j. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje toto ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Provádění stavby právnickou osobou bez závazného stanoviska dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona. Nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v památkovém zákoně v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f). Formální znaky přestupků projednávaných v tomto společném řízení jsou tedy v daném případě dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestné činy. Přestupky projednávané v tomto společném řízení kvalifikoval MHMP OPP jako činy protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že v případě projednávaných přestupků v tomto společném řízení je dán i materiální znak, a sice jejich společenská škodlivost (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*jíž stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Činy, jichž se obviněná dopustila (provádění stavby bez

závazného stanoviska a nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona) jsou přestupkem.

Při rozhodování ve věci vycházel MHMP OPP z objektivně zjištěného skutkového stavu, z podkladů předložených obviněnou, z vyjádření AV, z vlastních zjištění. Všechny podklady MHMP OPP podrobně popsal výše a z důvodu přehlednosti odůvodnění tohoto rozhodnutí je znovu na tomto místě nevypisuje, ale v plném rozsahu na ně odkazuje.

MHMP OPP v rámci tohoto společného řízení o přestupcích obviněné postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. MHMP OPP v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

Předmětná nemovitost (pozemek) je na území ochranného pásma památkové rezervace, které je současně také územím s archeologickými nálezy.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 byl vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo údržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v Praze MHMP OPP. Provádění zásahů specifikovaných v citovaném ustanovení bez závazného stanoviska MHMP OPP vydaného předem nebo nedodržení podmínek uvedených v závazném stanovisku představuje porušení zákona, na které je pamatováno skutkovou podstatou přestupku, a to v ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona.

Podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Nesplnění oznamovací povinnosti představuje porušení zákona, na které je pamatováno skutkovou podstatou přestupku, a to v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f)

památkového zákona.

Novostavba tenisové haly byla posouzena stavebním úřadem v rámci společného územního a stavebního řízení a také v rámci řízení o změně stavby před dokončením. Do řízení nepředložila obviněná závazné stanovisko dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona, ačkoliv z obecně závazných právních předpisů (památkový zákon, stavební zákon) jí tato povinnost vyplývá.

MHMP OPP má za prokázané, že obviněná byla povinna vyžádat si závazné stanovisko dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona před provedením novostavby tenisové haly. Taktéž byla v souvislosti s touto stavební činností a prováděním zemních prací na předmětném pozemku povinna splnit oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

Smyslem a základním účelem povinnosti žádat před provedením stavby závazné stanovisko dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona je zabezpečit ochranu chráněného statku, tedy v daném případě ochranu Pražské památkové rezervace, která má být zajištěna tím, že v ochranném pásmu některé činnosti či zásahy nebudou prováděny vůbec, jiné v omezené míře. Možnost provedení konkrétního zásahu je předmětem posouzení v procesu vydání závazného stanoviska. Z tohoto důvodu je nezbytné splnit povinnost uloženou ustanovením § 14 odst. 2 památkového zákona a před provedením prací si vyžádat posouzení přípustnosti jejich provedení z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí. Předchozí posouzení zásahu je významné a je zcela nezbytné, aby otázka přípustnosti provedení prací byla z hlediska zájmů státní památkové péče posouzena v rámci standardizovaného procesu a aby záměr oprávněného subjektu (vlastníka nemovitosti) byl zvážen z hlediska kritérií obsažených v ustanovení § 14 odst. 3 památkového zákona. Základním problémem v daném případě je skutečnost, že takové posouzení bylo znemožněno, když k provedení stavby došlo bez závazného stanoviska. Tuto skutečnost obviněná nikterak nepopřela.

Z hlediska veřejného zájmu na ochraně kulturně historického dědictví platí, že právo vlastníka upravovat předmět svého vlastnictví, tedy v daném případě provést novou stavbu, je omezeno tím, že vlastníkem zamýšlené provedení nové stavby musí vyhovovat podmínkám stanoveným v rozhodnutí, kterým bylo vymezeno ochranné pásmo Pražské památkové rezervace. Ochranné pásmo obecně slouží k ochraně toho statku, k jehož ochraně bylo vymezeno, neslouží k ochraně sebe sama. Předmětem ochrany jsou výhradně hodnoty Pražské památkové rezervace, k jejichž ochraně bylo vymezeno ochranné pásmo, v němž se nachází předmětná nemovitost. Při posuzování z prací z hlediska zájmů státní památkové péče jsou tedy irelevantní hodnoty ochranného pásma jako takového a je třeba se zabývat pouze tím, zda v daném případě provedené práce (novostavba tenisové haly) naruší hodnoty Pražské památkové rezervace. Ochranné pásmo Pražské památkové rezervace (dále jen OP PPR) bylo vymezeno za účelem zabezpečení kulturně historických, urbanistických a architektonických hodnot v tomto území před rušivými vlivy, vyvolanými stavebními nebo jinými změnami v jejím okolí. Na území OP PPR je pak třeba dodržovat tyto podmínky:

1. V OP PPR není povoleno provádět takové stavební a jiné zásahy, které by narušily nebo ohrozily hodnoty Pražské památkové rezervace.

2. Při pořizování územně plánovací, přípravné a projektové dokumentace, při provádění staveb a stavebních úprav, zásazích do terénních útvarů a městské zeleně je nutno dbát, aby nebyla změnami půdorysné, hmotové a výškové konfigurace zástavby a přírodních prvků v území OP PPR oslabena nebo porušena urbanistická kompozice, měřítko a silueta Pražské památkové rezervace.
3. V OP PPR nelze umísťovat zařízení a stavby, které by svými důsledky narušovaly životní prostředí a stavební fondy Pražské památkové rezervace (zejména znečišťováním ovzduší a vod, únikem škodlivých látek, hlukem, vibracemi, veškerými druhy záření, hromaděním odpadů apod.)
4. Při veškeré nové výstavbě a přestavbě je třeba zvláště sledovat působení stavebních souborů a výškových objektů na terénních horizontech města, které se pohledově uplatňují ve vztahu k Pražské památkové rezervaci.

Vzhledem ke všem vysvětleným skutečnostem posoudil MHMP OPP provedenou novostavbu tenisové haly jako neutrální ve vztahu k předmětu ochrany.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje obviněnou přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti. Z vyjádření AV vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči AV obviněná neučinila. Obviněná se k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti doznala. Ze Studie (viz výše) a vyjádření AV má MHMP OPP za prokázané, že k poškození ani ohrožení archeologického dědictví v daném případě nesplněním oznamovací povinnosti nedošlo.

Po provedeném řízení MHMP OPP konstatuje, že v daném případě obviněná porušila zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť provedla novou stavbu v ochranném pásmu památkové rezervace bez předem vydaného závazného stanoviska, jehož vyžádání, resp. vydání jí ukládá ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Před provedením stavby nové v ochranném pásmu památkové rezervace musí být vydáno souhlasné závazné stanovisko MHMP OPP. Pokud vlastník provede stavbu novou bez závazného stanoviska MHMP OPP, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek. MHMP OPP je oprávněn přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku uložit správní trest - sankci - pokutu. MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavby nové v daném případě podléhá povinnosti dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona, nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona, obviněná se dopustila protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Následek jednání je však marginální, nedošlo k poškození ani ohrožení zájmů chráněných státní památkovou péčí v daném případě. Provedení stavby nové na území, které je součástí ochranného pásma památkové rezervace a je územím s archeologickými

nález, je stavební činností. V souvislosti s prováděním stavební činnosti na území s archeologickými nálezy tedy obviněnou vázala i oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona vůči AV a tuto povinnost měla splnit nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. V řízení bylo prokázáno ze sdělení AV, která je subjektem, vůči němuž oznamovací povinnost směřuje, že se tak nestalo. Pokud k tomu povinný subjekt (zde obviněná) nesplní oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. MHMP OPP je oprávněn přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku uložit správní trest - sankci - pokutu. MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, obviněná se dopustila protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Následek jednání však s ohledem na konstatování AV ve Studii, že hodnocený prostor byl zařazen do kategorie vykazující nízkou pravděpodobnost výskytu archeologických situací, není nikterak závažný, nedošlo k poškození ani ohrožení archeologického dědictví.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůt pro projednání přestupků, jak mu ukládá ustanovení § 30 písm. b) ZOP. Porušení příslušné právní normy MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených dozorových pravomocí dne 2. 11. 2017. Novostavba tenisové haly byla dokončena v září 2017. V daném případě byly zachovány jak objektivní, tak i subjektivní lhůta k projednání přestupku (§ 31, § 32 odst. 2, 3 ZOP).

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím: k povaze a závažnosti přestupku, době trvání protiprávního jednání, resp. stavu, k významu a hodnotám dané nemovitosti a ochranného pásma památkové rezervace a k rozsahu způsobené škody, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení stanovil výši pokuty. K naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona není nezbytné, aby došlo přímo k poškození právem chráněných zájmů, postačuje, aby došlo k jejich ohrožení. V daném případě došlo k zásahu, kterým nebyly zájmy státní památkové péče poškozeny, ani ohroženy. Závažnost protiprávního jednání obviněné, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, správní orgán hodnotí jako velmi nízké. Taktéž následek nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona neshledal MHMP OPP za závažný, spácháním přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona nedošlo ke škodám na archeologickém dědictví.

MHMP OPP neshledal, že by výše uložené sankce byla nepřiměřená poměrům obviněné. Žádné takové okolnosti ani obviněná nenamítala. Základním účelem ukládané sankce je

potrestání za porušení zákonem stanovené povinnosti a současně i její preventivní (individuální a generelní) působení. Aby sankce splnila svůj účel, musí být zásahem do majetkové sféry účastníka řízení. V průběhu správního řízení obviněná nepředložila žádné doklady, z nichž by MHMP OPP mohl uvažovat na její majetkové poměry, a ze správního řízení zjevně a prokazatelně žádné obdobné informace, kterých by bylo možno se dovolávat ve vztahu k jejím majetkovým poměrům, nevyplynuly, proto MHMP OPP v souladu s judikaturou Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí NSS sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) stanovil výši pokuty odhadem a s přihlédnutím k ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu (povinnost postupovat v případech skutkově shodných nebo obdobných shodně nebo obdobně). MHMP OPP v této souvislosti tedy uloženou sankci nepovažuje v souladu s ustanovením § 3 správního řádu za nepřiměřenou majetkovým poměrům účastníka řízení. MHMP OPP musí připomenout, že obviněné bylo umožněno plně využít jejich procesních práv a MHMP OPP má za to, že pokuta stanovená při spodní hranici zákonného rozpětí odpovídá jejím finančním možnostem.

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě přihlédl i k povaze činnosti právnické osoby – společnosti s ručením omezeným s předmětem podnikání: pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor; poskytování tělovýchovných a sportovních služeb v oblasti závodního a nezávodního sportu; výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (ověřeno výpisem ROS a dále předmět podnikání ověřen výpisem z obchodního rejstříku), a tudíž má MHMP OPP za to, že výše uložené pokuty, nemá pro obviněnou likvidační charakter s ohledem na skutečnost, kdy za porušení ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) a § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona lze uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

MHMP OPP se zabýval i otázkou polehčujících okolností, které by mohly mít za následek snížení ukládané pokuty, a takovou okolnost shledal MHMP OPP ve skutečnosti, že se jedná o pochybení formálního charakteru, že jde o první případ porušení předpisů na úseku státní památkové péče ze strany obviněné v oblasti působnosti MHMP OPP a že tato se ke spáchání přestupků doznala (viz výše). Žádné přitěžující okolnosti MHMP OPP neshledal.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při dolní hranici zákonného rozpětí tak, aby uložená sankce působila též preventivně a výchovně, avšak tak, aby zasáhla obviněnou, a splnila tak zejména svůj účel.

MHMP OPP musel postupovat v souladu s ustanovením § 41 ZOP a proto, že toto řízení vede jako řízení společné, v jehož rámci projednává více přestupků téhož pachatele, uložil obviněné úhrnný trest.

Závěrem prvoinstanční orgán konstatuje, že pokuta stanovená při samé dolní hranici zákonného rozpětí, kdy MHMP OPP s odkazem na ustanovení § 41 odst. 1 ZOP byl oprávněn uložit sankci až do výše 4 000 000 Kč, je z pohledu závažnosti postihovaného protiprávního jednání a s přihlédnutím ke všem okolnostem případu přiměřená. MHMP OPP má za to, že

pokuta ve výši, jak byla stanovena ve výrokové části tohoto rozhodnutí, plně odpovídá okolnostem, za nichž byly přestupky spáchány, závažnosti jednání a dopadu jednání na zájmy chráněné státní památkovou péčí v konkrétním případě. Pokuta vyměřená ve výši uvedené ve výrokové části rozhodnutí odpovídá dle názoru MHMP OPP okolnostem daného případu, je adekvátní ve vztahu k zásahu do chráněného zájmu, kterým je v daném případě ochrana hodnot památkové rezervace a archeologického dědictví, a je i přiměřená s ohledem na přestupky shodné či obdobné, které MHMP OPP sankcionuje či sankcionoval (povinnost MHMP OPP posuzovat skutkově shodné či podobné případy shodně či podobně tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, je vyjádřena v tzv. zásadě legitimního očekávání, upravené v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu). Zásadu legitimního očekávání musí MHMP OPP respektovat z úřední povinnosti.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněně uložena podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury ČR, podání u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, které stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Mgr. Jiří Škajic
ředitel odboru

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

